

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

w sprawie **B. D. i A. D.**

skazanych z art. 300 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 stycznia 2015 r.,

wniosku obrońcy z urzędu

o zasądzenie wynagrodzenia za czynności w sprawie o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. C. –
Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 442,80 zł (czterysta
czterdzieści dwa złote 80/100), w tym 23 % VAT, tytułem
wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku
o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 2014 r., sygn. akt II KO 48/14, na podstawie art. 81 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 k.p.k. i art. 84 § 3 k.p.k. został skazanym B. D. i A. D. wyznaczony obrońca z urzędu w osobie adw. K. C., w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania, że nie stwierdzono podstaw do złożenia takiego wniosku.

Adwokat K. C. opiniami z dnia 19 września 2014 r. (k. 37-44 i k. 46-53), zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd o niestwierdzeniu podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 października 2012 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 czerwca 2012 r., sygn. akt XVIII K [...]. W sporządzonych opiniach został jednocześnie sformułowany wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w wysokości 150 % stawki minimalnej, zgodnie z § 19 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, albowiem pomoc ta nie została opłacona ani w całości, ani w części. Obrońca motywując swój wniosek wskazała na obszerność akt (20 tomów), oraz jej skomplikowany charakter, także z uwagi na wielość toczących się i umorzonych postępowań wobec skazanych.

Postanowieniem z dnia 16 października 2014 r., sygn. II KO 48/14, Sąd Najwyższy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. C. kwotę 442,80 zł, w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania.

W dniu 6 grudnia 2014 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo adw. K. C. zatytułowane „wniosek o uzupełnienie postanowienia, ewentualnie o reasumpcję”. W piśmie tym obrońca wniosła o uzupełnienie, bądź reasumpcję postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2014 r., w zakresie zasądzanego wynagrodzenia, poprzez uwzględnienie faktu, iż została wyznaczona obrońcą z urzędu dla dwojga skazanych tj. B. D. oraz A. D..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o przyznanie jej wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanym B. D. i A. D. w postępowaniu wznowieniowym zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., nr 635 ze zm.) koszty nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Wysokość stawek minimalnych w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia, określa zaś rozdział 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., nr 461). W świetle § 14 ust. 4 pkt. 2 tego Rozporządzenia stawka minimalna należna obrońcy za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania, o braku podstaw do wniesienia kasacji oraz o braku podstaw do stwierdzenia nieważności orzeczenia w postępowaniu karnym, wynosi 360 zł. Kwota ta, powiększoną o stawkę VAT, może być przedmiotem żądania i ostatecznego przyznania obrońcy w niniejszej sprawie.

Nie ulega wątpliwości, że za obronę lub reprezentowanie kilku osób pobiera się opłatę od każdej z tych osób (§ 17 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.). Mając tym samym na uwadze, że adw. K. C. została wyznaczona obrońcą z urzędu dla dwojga skazanych - B.D. i A. D., należna jej stawka minimalna w wysokości wskazanej w § 14 ust. 4 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., winna być jej zasądzona w podwójnej wysokości, aby ten fakt uwzględnić.

Wobec zasądzenia przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 16 października 2014 r. wynagrodzenia na rzecz wnioskodawczyni, za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji w sprawie jednego ze skazanych, rozstrzygnięcia wymagał obecnie jedynie złożony przez nią wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za sporządzenie opinii w sprawie drugiego ze skazanych. Mając na względzie, że ustanowiony z urzędu - dla zbadania podstaw do wznowienia postępowania - obrońca wykonała zlecone jej czynności, a ich efektem było sporządzenie przez nią opinii, co w połączeniu ze złożonym przez wnioskodawczynię oświadczeniem o nieuiszczeniu należnych jej kosztów w całości, ani w części, daje podstawę do przyznania adw. K. C. wynagrodzenia w przyznanej jej niniejszym postanowieniem wysokości.

Na marginesie jedynie zauważyć należy, iż w świetle okoliczności sprawy nie znajdował zastosowania § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28

września 2002 r., na który powoływała się wnioskodawczyni. Nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków obrońcy, jak też rodzaj i charakter niniejszej sprawy, nie był bowiem ponadprzeciętny, co uzasadniało by zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni wynagrodzenia w wyższej wysokości niż stawka minimalna.

W tym stanie rzeczy należało postanowić jak na wstępie.